

60 let budovy právnické fakulty na ulici Veveří

Dne 20. listopadu 1993 tomu bude 60 let, kdy slavnostní inaugurací rektora Jana Zaviřela byla oficiálně otevřena nová budova právnické fakulty Masarykovy univerzity na ulici Veveří. Brněnská univerzita tím doslala první vlastní budovu.

Právnická fakulta v prvních letech měla velké problémy se svým umístěním. Prvním dlouhým provizoriem, v němž fakulta působila, byl biskupský seminář v prostoru Antonínské a Seminářské (dnes Smetanovy) ulice. Bylo to prozatímní řešení, smluvně zajišťované na několik let. Naděje, že tento nedůstojný stav skončí, byla vkládána do výstavby akademické čtvrti. Od počátku pro ni byly vytipovány tzv. Deyckovy pozemky, ležící mezi Žabovřeskami a Královým Polem. Impozantní projekty, které byly vypracovány ve veřejné soutěži vypsané v roce 1922, předpokládaly, že zde vznikne nejen vysokoškolské centrum, ale měla tu být i konzervatoř, technická, univerzitní a lidová knihovna, Nejvyšší soud, trestní

soud a další instituce. To vše bylo zakomponováno tak, aby to souviselo s existujícími budovami techniky a navazovalo na kliniky v zemské nemocnici a porodnici na Obilním trhu.

Nádherný projekt měl jeden podstatný kaz, na jeho realizaci nebyly od počátku peníze. Reálněji to vypadalo s plánem na akademické náměstí, kde měla být také právnická fakulta. Veřejná soutěž na jeho řešení byla vypsána v roce 1925. Do užšího výběru se dostaly čtyři projekty, z nichž zvítězil Kampanus pražského architekta Aloise Dryáka. Náměstí měly tvořit budovy rektorátu, právnické a filozofické fakulty, naproti nim, vedle techniky, stála fakulta přírodovědecká a ve směru do Žabovřesk jej uzavíral Nejvyšší soud. Již v roce 1924 byl sice zakoupen pozemek, ale jednou změnil městské orgány regulační čáru, potom ministerstvo veřejných prací zdrželo se schválením plánu, pak nebyly dodány rozpočtové položky, prostě se zdálo, že úřady dělají všechno,

aby se se stavbou nemohlo začít. Nakonec se přece jen věci pohnuly a 9. června 1928 se mohlo konat slavnostní položení základního kamene. Účastnili se ho T. G. Masaryk, zástupce vlády a množství oficiálních hostů, reprezentujících vědu, umění i státní orgány. Do hlavního kamene byla uložena pamětní listina a okolo něj bylo rozmístěno 11 menších, zaslaných z rodišť mužů, kteří se zasloužili o rozvoj kultury země.

Vlastní stavba byla zahájena téměř o šest měsíců později a k užívání odevzdána koncem roku 1931, takže v lednu následujícího roku se mohlo začít přednášet. Oproti původnímu projektu byla méně rozsáhlá a před vchodem chyběly tři sochy a ozdobné kovové nádoby. Nad tím si však nikdo neposteskl, protože profesori a studenti měli ko-

nečně moderní a důstojné prostředí k práci. Byly tu přednáškové, seminární místnosti, pracovny, tělocvična a řada dalších místností. V přízemí bylo Auditorium maximum, jehož strop tvořila skla s citáty myšlenek mužů našich dějin a čelní stěnu zdobily obrazy Antonína Procházky „Prométheus přinášející lidstvu oheň“. V budově byl rovněž umístěn rektorát. Architekt Dryák se konce svého díla nedočkal, zemřel v červnu 1932. Už v průběhu výstavby právnické fakulty se prostředky na ni tak zmenšovaly, že její dokončení bylo ohroženo a hospodářská krize naděje na další stavby akademického náměstí pohřbila docela. Všichni rektori se sice těmto otázkám nepřestávali v dalších letech věnovat, ale bez úspěchu.

Karel SCHELLE